

Vicariate of the Ukrainian Orthodox Church

Kyivan Patriarchate

in the USA and Canada

731 Slate Run

Elgin, Illinois 60124

His Holiness Patriarch of Kyiv and all Ukraine FILARET

Secretary of the Vicariate Very Rev. Victor Poliarny – Tel: (630) 307 2477

Web Site: www.uockp.net

Editor's E-Mail: VrevPoliarny@AOL.Com

“Любити Бога і любити Батьківщину – це є найбільша чеснота. Служити Українській Церкві і Батьківщині – це є найбільший обов'язок”. Митрополит Липківський

ВІТАННЯ СВЯТІЙШОМУ ПАТРІАРХОВІ КИЇВСЬКОМУ І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ ФІЛАРЕТУ

Святійший Владико благословіть!

Від імені Вікаріату Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату в США й Канаді поздоровляємо Вашу Святість з нагоди річниці Інtronізації на Пресвятий Престол Київського Патріархату Помісної Української Православної Церкви.

Ваша Святосте, прийміть з глибини наших сердець найщиріші і найкращі побажання у Вашій тяжкій і відданій праці у розбудові й закріпленні нашої Святої Помісної Української Православної Церкви і Незалежної Української Держави.

Ми, разом з нашими співвітчизниками по всьому світі, в один голос повторюємо слова виголошені в Свято-Володимирському Соборі, в Києві 22-го жовтня 1995-го року Божого:

“Аксіос! Аксіос! Аксіос!”

Ми молимося, щоб Господь Бог послав Вашій Святості: міцного здоров'я, безмежної витривалості і найкращих успіхів на проводі нашої Церкви-Великомучениці, яка дбає і молиться за утвердження Української Державности.

Ми молимося і дякуємо Всевишньому, Господу Богу нашому, що не залишив нас під чужим церковним проводом і в наших молитвах дякуємо Пречистій Богородиці, що Вона охороняє Своім Все захищаючим Покровом нашу Святу Помісну Українську Православну Церкву, під мудрим і непохитним управлінням Вашої Святості.

Ми пишаємося своїм Предстоятелем, якому Господь Бог вручив любов до матері України і дарував соломону мудрість на благо нашої рідної Церкви та всього українського народу.

Ми вітаємо Вашу Святість з річницею Вашого Патріаршого служіння – Ісполла еті Деспота – Святійший Владико!

Ми шлемо Вам, Ваша Святосте, наші щирі і сердечні побажання Божого благословення..

Ми покірно, з найглибшою і найщирішою пошаною, схиляємо наші голови перед Вашою Святістю і просимо Вашого патріаршого благословення.

Прот. Віктор Полярний

Патріарха Варфоломія попросили врятувати Українську церкву від «руського міра»

Українська інтелігенція звернулася до Вселенського патріарха Варфоломія з проханням врятувати український народ від «руського міра» й агресивного «політичного православ'я», що його насаджує Кремль через РПЦ та УПЦ МП.

Відповідне звернення активістів Всеукраїнського громадсько-церковного об'єднання «За Єдину Українську Помісну Православну Церкву» є у розпорядженні Укрінформу.

«Останні десятиліття православні віруючі в Україні жили надією на об'єднання в єдиній Помісній церкві. Але Російська православна церква, яка стоїть на службі у Кремля, зацікавлена у збереженні церковного розколу в Україні, тож, щоб запобігти об'єднанню, УПЦ МП, котра фактично є структурним підрозділом Російської православної церкви, не гребує засобами, несумісними з християнською етикою і мораллю, - сіє розбрат між вірними УПЦ МП та УПЦ КП, пропагує ставлення до УПЦ КП як до церкви незаконної і безблагодатної», - йдеться у зверненні.

На Рівненщині громада на честь великомучениці Параскеви-П'ятниці УПЦ МП села М'ятин приєдналась до УПЦ Київського Патріархату

27 вересня 2014 року відбулися збори громади на честь великомучениці Параскеви-П'ятниці Української

Православної Церкви Московського Патріархату села М'ятин Гоцанського району Рівненської області. Під час зборів були затвердженні зміни і доповнення до статуту громади, згідно з якими вищезгадана громада перейшла у юрисдикцію Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На підставі рішення парафіяльних зборів про перехід громади на честь великомучениці Параскеви-П'ятниці села М'ятин Гоцанського благочиння в юрисдикцію УПЦ Київського Патріархату, а також на їх прохання, архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон прийняв зазначену парафію до складу Рівненської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату.

В цей же день, з благословення архієпископа Іларіона, духовенством єпархії, на чолі з благочинним Гоцанського благочиння прот. Анатолієм Мирончуком у храмі був відслужений молебень за Україну, а в неділю, 28 вересня 2014 року прот. Андрієм Овдіюком було звершено Божественну літургію.

Під час богослужінь підносилися молитви за мир у нашій Державі, за подолання розділення Української Православної Церкви, за визволення України від нашестя чужинців та за Божу допомогу воїнам, які захищають нашу Вітчизну від агресора.

Слід відзначити, що згідно Закону України, кожна релігійна громада має право сама обирати юрисдикцію. Якщо парафіяни хочуть обрати Київський Патріархат замість Московського, то вони мають на це законне право і ніхто не може їм в цьому перешкоджати.

Ми не агітуємо за ці рішення, вірні їх приймають свідомо та добровільно. Однак наші двері відкриті для всіх, і якщо хтось хоче перейти в юрисдикцію Київського

Патріархату – ми його приймаємо, хто не хоче – ми силою його не тягнемо.

УПЦ (МП) ПОКИНУЛА ЩЕ ОДНА ГРОМАДА НА

Громада парафії святого Архистратига Михаїла у селі Бутин Збаразького району Тернопільської області перейшла з УПЦ (МП) до УПЦ КП. За зміну юрисдикції висловилися понад 300 віруючих, а проти — 15, повідомляють у Київському патріархаті. В УПЦ (МП) цифр не називають. Тему дослідив кореспондент РІСУ Володимир Мороз.

Першу Літургію духовенство УПЦ КП у Бутині відслужило у неділю, 5 жовтня. Не обійшлося без конфлікту і провокацій на церковному подвір'ї. А вночі у тому ж селі хтось намагався спалити Державний прапор біля місцевої школи. Правоохоронці відкрили кримінальне провадження і з'ясовують, чи має вандалізм відношення до подій довкола храму.

«25 вересня видано розпорядження голови Тернопільської облдержадміністрації «Про статут релігійної громади УПЦ КП села Бутин Збаразького району у новій редакції». Громада змінила конфесійну приналежність», — коментує начальник відділу релігій та національностей департаменту культури, релігій та національностей Тернопільської облдержадміністрації Петро Бурдяк.

Сільський голова Бутина Андрій Жила від детальних коментарів з приводу ситуації утримується. Вказує тільки, що у селі спокійно. В УПЦ (МП) у події вбачають порушення прав.

«Черговий раз грубо порушені права громадян України, права УПЦ. У селі Бутин завжди була громада УПЦ. Частина віруючих зажадала перейти, а влада,

замість того, щоб зареєструвати їх як нову громаду, перевела всю громаду до Київського Патріархату, знехтувавши підписами людей, які були надані на доказ їхньої вірності УПЦ, — говорить секретар Тернопільської єпархії УПЦ (МП) отець Степан Балан. — У неділю, 5 жовтня, члени громади прийшли до храму, а той був захоплений Київським Патріархатом. Прийшли невідомі у формі. Недільне богослужіння було зірване. Люди обурені такими діями і вимагають справедливості і захисту».

Священик не зміг назвати, скільки саме віруючих у Бутині бажають залишитися у Московському патріархаті. Громада УПЦ (МП), за його словами, хоче служити у храмі. Натомість громада УПЦ КП готова залишити за іншою стороною хату чи каплицю.

«Активісти громади зібрали близько 360 підписів за перехід до УПЦ КП. Облдержадміністрація сказала ще раз зібрати підписи, але вже з паспортними даними, щоб не було такого, як у Новоставі (де підписів за кожен громаду зібрали у сумі більше, аніж є жителів — прим. авт.), — каже благочинний Вишнівецького благочиння УПЦ КП, до якого належить і Бутин, о. Святослав Швець. — Зареєстрували статут у новій редакції і в неділю, 5 жовтня, громада вирішила відслужити першу службу».

А оскільки побоювалися провокацій, запросили «Правий сектор», пояснює благочинний. Були і правоохоронці.

«Справді, прийшли з 15 чоловік місцевих, їхній священик. Як з'ясувалося, церковну хату вже раніше приватизували на нього. Були і немісцеві: з Тернополя, Кременця, Почаєва. З нашої сторони була повна церква людей. По завершенні служби кілька немісцевих і декілька місцевих жінок зайшли до церкви. Одна з них, така пані Леся, яка

працює діловодом у Вишнівецькій селищній раді, стверджувала, що ми — неканонічні, що «Правий сектор» — бандити і вбивають мирних людей на Сході. Це чули багато наших священиків. Під церквою стояли два буси немісцевих. Вони хотіли в Бутині зробити конфлікт, як у Мусорівцях — показати картинку на Росію». Керівник «Правого сектору» Тернопільщини Василь Лабайчук підтверджує, що члени цієї організації були у Бутині для убезпечення від провокацій. «Уже є досвід, що у таких випадках приїжджає почаївське «козацтво» і порозпихає бабусь, а то й поб'ють когось. Справді, спочатку вони почали заводити свою «важку артилерію», отих 12 бабусь — ми порахували добре, — розповідає В. Лабайчук. — Потім прийшов їхній священик з 5 хлопцями. До них з кущів почали вилазити інші. Проте конфлікту вдалося уникнути. І коли вони побачили, що церкву замкнули і туди не зайти, то перейшли на дріб'язок: хто який рушник до церкви вишив, яку чашу купив...»

Приїжджі з бусів вийти не наважилися, резюмує В. Лабайчук. Проте уже вночі з неділі на понеділок невідомі намагалися спалити Державний прапор України, що висів біля школи.

«Прапор обгорів на 7 сантиметрів. Відкрите кримінальне провадження. Розглядаються різні версії», — коментує заступник начальника Збаразького райвідділу УМВС майор Віталій Присяжнюк.

Одна з цих версій передбачає зв'язок наруги над прапором із подіями біля храму.

СЛАВА УКРАЇНІ!

В Інформаційному Бюлетні число 336 було надруковано пожертви (поверх 14 тися доларів) на допомогу Збройним Силам України де панство Іван і Маруся Гнип пожертвували 1,640 доларів, а в цьому числі ми висловлюємо щире подяку за додаткову

пожертву в сумі 500 доларів і одночасно, дякуємо панству Марії і Миколі Андріянів за їхній внесок в сумі 100 доларів.

ГЕРОЯМ СЛАВА!

«Зупиніть розпалення III Світової війни!»

**Звернення Патріарха Київського і всієї
Руси-України Філарета
до глав держав, парламентів та народів
Європи**

Вельмишановні пані та панове!
Дорогі європейці!

Від імені мільйонів вірних Української Православної Церкви Київського Патріархату хочу висловити подяку за моральну, дипломатичну, фінансову та іншу підтримку, яку Європейський Союз та окремі країни Європи надають Україні та українському народу, що бореться за свою свободу, незалежність, цілісність держави та демократичний лад. В час цинічної збройної агресії, яку розпочала і досі продовжує Росія проти України, європейська підтримка для українського народу є надзвичайно важливою.

Росія окупувала Крим, захопила контроль над частиною Донецької та Луганської областей, використовує на українській території свої війська та найманців, поширює через медіа та офіційних осіб відверту брехню про події в Україні. Все це несе загрозу не лише нашій державі, але миру в усьому світі. Бо якщо кремлівський агресор не буде зупинений зараз — наслідком буде III Світова війна, в якій може бути застосована і ядерна зброя.

На моє глибоке переконання це твердження не є перебільшеним. В 1994 р. Україна відмовилася від третього за чисельністю ядерного арсеналу, отримавши від ядерних держав, в тому числі Великобританії, Франції та Росії, гарантії недоторканості своїх кордонів. Нині ці гарантії розтопані Росією, яка стала

агресором і окупантом. Якщо міжнародне співтовариство не зупинить цю агресію та не продемонструє, що будь-яка держава, незалежно від своєї військової могутності, перебуває під захистом міжнародного права, що договори діють, а їхнє порушення – карається, у такому випадку зруйнується вся архітектура світової безпеки.

Як можна переконати держави, що прагнуть здобути ядерну зброю, відмовитися від цієї ідеї, коли Україна, яка відмовилася від ядерної зброї, стала жертвою агресії, а надані їй гарантії були проігноровані? Якщо сьогодні агресор залишиться безкарним лише тому, що він має право «вето» в Раді безпеки ООН, має потужну армію, ядерну зброю та відіграє важливу роль в економічних відносинах – тоді завтра на шлях задоволення своїх інтересів з допомогою сили може стати будь-яка країна, амбіції якої підкріплені відповідними матеріальними та військовими ресурсами.

Цей шлях поверне нас у ХХ століття – століття двох Світових воєн та Холодної війни, коли питання відносин між країнами та народами намагалися вирішувати на підставі сили, а не права та справедливості. Мільйони жертв, руйнування цілих країн, страждання народів – все це може стати не лише описом минулого, але і можливим майбутнім, в тому числі для Європи, якщо сила міжнародних договорів та гарантій безпеки не буде відновлена.

Історія довела, що політика умиротворення агресора ніколи не приводила до миру, бо поступки агресор сприймає як слабкість та заклик до більш активних, наступальних дій. Помилки 1930-х років, коли умиротворення Гітлера привело до II Світової війни, повинні стати голосним застереженням, особливо якщо врахувати, що в руках Гітлера, на відміну від Путіна, не було ядерної зброї.

Історично Україна є невід'ємною частиною Європи, і за своє європейське майбутнє, за право бути європейцями український народ повстав проти тиранії восени минулого року.

Події в Україні не є далекими, бо вони безпосередньо стосуються Європи і всього світу. Анексія Путіним Криму і спроби захопити Донбас є тим самим, що і аншлюс гітлерівським Рейхом Австрії, окупація Судетської області та знищення Чехословаччини – прелюдією до III Світової війни. Знаючи урок «мюнхенського умиротворення агресора» зараз демократичні країни та всі люди доброї волі ще мають можливість зупинити скочування світу в прірву катастрофи. Треба зупинити зло, доки не стало занадто пізно.

Тому я від імені мільйонів українців закликаю країни-гаранти та всі європейські країни забезпечити виконання гарантій за Будапештським меморандумом, допомогти Україні зупинити агресора і відновити суверенітет нашої держави в межах її міжнародно визнаних кордонів, використавши для цього всі необхідні засоби. Адже сьогодні, захищаючи мир в Україні, ви захищаєте мир для Європи і всього світу.

І нехай у цій справедливій боротьбі нам всім допомагає Бог!

З повагою –

ФІЛАРЕТ,

Патріарх Київський і всієї Руси-України

30 вересня 2014 р.

м. Київ

FATHER POLIARNY DELIVERED INVOCATION PRAYER AT THE CITY OF CHICAGO COUNCIL MEETING

On the invitation of the Alderman Maldonado and through the efforts of the Ukrainian Community leaders Very Reverend Victor Poliarny was asked to deliver the invocation prayer at the start of the meeting, and he shared the following information.

Honorable Mayor of the City of Chicago, Mayor Rahm Emanuel

Clerk of the City Council, Ms. Susana Mendoza

Members of the City Council of Chicago
Honorable General Consul of Ukraine in
Chicago, Andiy Pravednyk
Community Members

In November of 2013, the Ukrainian people - Christians, Jews and Moslems - demonstrated their will to join the West by peacefully gathering on the Maidan in Kyiv in unprecedented numbers.

A brutal response from the corrupt government followed, resulting in the death of more than one hundred Ukrainians and thousands more injured – to be known as the REVOLUTION OF DIGNITY.

In May this year, elections were held and a new president – Petro Poroshenko was elected; the Ukrainian nation anticipated the beginning of a long awaited process of reform in path towards the European Union.

In response, Russia, the perpetual enemy and oppressor of Ukraine, began an undeclared war against Ukraine using terrorist surrogates to occupy Crimea and Eastern Ukraine.

Ukraine's sovereignty, violated by these Russian-backed terrorists, was countered by a quickly assembled anti-terrorist organization.

The Russian sponsored terrorist invasion of Eastern Ukraine reached un-thinkable proportions when terrorists used missiles to shoot down Malaysian Airlines flight 17, carrying 298 innocent people comprised of different nationalities, among them 80 children. We mourn this senseless loss of innocent lives.

During the past twelve months, Ukraine has struggled to define itself as a free, sovereign and democratic state, while aspiring to join the European Union.

Today, the battle for Ukraine's sovereignty and dignity of its people continues. In addition, at stake is the preservation of richly multiethnic territory which encompasses multiple histories – among them Ukrainian, Jewish, Polish, Soviet, Hapsburg, and Ottoman.

The world understands that the fate of Europe hinges on the outcome of the Ukrainian struggle against Russian invaders. The Ukrainian community in the United States is very thankful to the people of the United States and Chicago for their help and support of Ukraine during these difficult times. And we continue to pray for Divine Intervention for peace, brotherly love and liberty in our beloved countries of the United States of America and Ukraine, we ask, O Merciful God, give eternal rest to the souls of those that sacrificed their lives in the defense of our liberties both in the United States and in Ukraine.

Guide with your wisdom those that control world policies, grant them courage and devotion so that their plans and actions may be purified and strengthened for the Peace of the World.

Illuminate the darkness of the minds of our adversaries, so that they may see your light, think your thoughts, and serve your glory by advancing true democracy for the greater good of all people.

With your Divine Might protect our countries of the United States of America and Ukraine. And we commend to your gracious care and keeping men and women who serve in the armed forces of our countries.

Defend them day by day with your heavenly shield; support them in their trials and temptations; give them courage to face their fears; and grant them a sense of your abiding presence and Almighty and Merciful God bless the United States of America and bless Ukraine. Amen

«Пам'ять їх - з роду в рід!»

18-22 вересня 2014 р. з благословення Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, на запрошення секретаря Вікаріату УПЦ КП в США та Канаді, настоятеля катедри святого

апостола Андрія Первозванного в Блумінгдейл, (Іллінойс, США) протоієрея Віктора Полярного та громади храму архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій відвідав Сполучені Штати Америки.

18 вересня, у четвер, в аеропорту Чикаго владика зустріли клірик катедри св. Андрія отець Михайло Лещинин та представники громади.

19 вересня, у п'ятницю зранку, архієпископ Євстратій та отець Михайло взяли участь у прямому ефірі Українського незалежного радіо в Чикаго, де розповіли про заходи вшанування жертв Голодомору-геноциду 1932-33 років в Україні, які цього року Фондація пам'яті українського Голодомору-геноциду проводить в катедрі святого Андрія. Також владика відповів на питання журналістів щодо подій в громадському і релігійному житті в Україні.

Далі архієпископ Євстратій у приміщенні Української американської федеральної кредитової спілки «Самопоміч» – найбільш відомої української фінансової установи в США – зустрівся з її Президентом паном Богданом Ватралем.

На запрошення громади Київського Патріархату на честь Святої Софії в Чикаго, владика відвідав храм та мав спілкування з настоятелем отцем Петром Мазепою.

Того ж дня архієрей відвідав громаду святого Йосифа Обручника Української Греко-Католицької Церкви, де мав спілкування з настоятелем отцем Миколаєм Бурядником та парафіяльним духовенством.

20 вересня, в суботу зранку, архієпископ Євстратій у катедрі святого апостола Андрія благословив учнів української школи, які приступили до навчання. При вході до храму архієрея тепло привітали настоятель протоієрей Віктор Полярний та голова парафіяльного уряду Іван Яресько. Після вітання школярів, яких цього року зібралося понад 80, владика ознайомили з історією та сучасністю парафії катедри святого Андрія, яка є центральним храмом вікаріату Київського Патріархату в Америці.

Архієпископ оглянув парафіяльні цвинтар, культурний центр та оселю.

Владика Євстратій також привітав активістів громади, які в цей час готували на кухні традиційні українські вареники. Слід відзначити, що виготовлені вручну вареники з різною начинкою користуються не аби яким попитом та приносять прибуток для потреб парафії.

В другій половині дня владика продовжив знайомство з українським Чикаго та у супроводі отця Михаїла Лещинина відвідав кафедральний храм УГКЦ на честь святого Миколая, де мав спілкування з настоятелем отцем Богданом Налісником. Після цього архієпископ відвідав храм УГКЦ святих Володимира і Ольги, де зустрівся з настоятелем отцем Олегом Кривокульським та парафіяльним духовенством.

Завершилося знайомство з «Українським селом», як називають район найбільш щільного поселення українців у Чикаго, відвіданням Українського національного музею.

У неділю, 21 вересня, у свято Різдва Пресвятої Богородиці, архієпископ Євстратій у катедрі святого Андрія очолив урочисту Божественну літургію. При вході до храму владика віршами привітали діти, короваем – голова парафіяльного уряду Іван Яресько, а в самому храмі – настоятель протоієрей Віктор Полярний з духовенством.

Під час літургії архієрею співслужили настоятель та чотири священики, співав парафіяльний хор. Після читання Євангелія владика Євстратій виголосив проповідь про приклад терпіння і надії на Бога, який подали нам святі Іоаким і Анна, за що сподобилися стати батьками Пресвятої Богородиці.

Після літургії отець настоятель та владика обмінялися подячними словами. Потім всі хресним ходом вирушили на церковне подвір'я, де було звершене освячення хреста на місці майбутнього пам'ятника Героям Небесної Сотні та всім борцям за Державність України.

Перед початком поминальних заходів у парафіяльному офісі відбулося спілкування архієпископа Євстратія з прибуваючими учасниками.

О 1 годині по полудні біля хрестам'ятника жертвам Голодомору-геноциду в Україні 1932-33 років розпочалася панахида, яку очолив архієпископ Євстратій. Щороку американська Фундація пам'яті українського Голодомору-геноциду проводить такі заходи в різних українських церквах, і цього разу честь приймати його припала катедрі Київського Патріархату святого Андрія в Блумінгдейлі. За панахидою владиці співслужили настоятель отець Віктор, духовенство Вікаріату УПЦ КП в Америці, духовенство УГКЦ, духовенство УПЦ в США (Константинопольського Патріархату). Серед численних почесних учасників на меморіальному заході були присутні Генеральний консул України в Чикаго Андрій Праведник та кандидат від Республіканської партії на посаду Губернатора штату Іллінойс Брюс Раунер з дружиною.

Після панахиди владика звернувся до присутніх зі словом, в якому нагадав про страшну ціну, що її довелося заплатити українському народу за свою незалежність. «Якби у 1917-20 роках ми відстояли свою державність – дума, що трагедії Голодомору-геноциду не відбулося б. Тому і зараз нам необхідно зробити все можливе для того, щоби відстояти незалежність України перед обличчям російської агресії» – підкреслив архієрей у своєму виступі.

Заходи пам'яті продовжилися у церковному залі, де було виконано кілька музичних творів, в тому числі пісню-реквієм «Пливе кача по тисині» та Молитву за Україну. Далі відбувся традиційний Голодний обід – на столах було поставлено хліб, мед та рибу. Була виголошена доповідь про медичні та психологічні наслідки голоду з розповідями очевидців про страшні події 1932-33 років.

Ввечері цього ж дня на запрошення парафіяльного уряду катедри святого Андрія архієпископ Євстратій мав спільну

вечерю з активістами громади та у спілкуванні відповів на їхні питання про події в Україні.

22 вересня, в понеділок зранку, архієпископ дав інтерв'ю для української програми телебачення та газети Українське слово, після чого голова парафіяльного уряду Іван Яресько проводив архієрея до аеропорту Чикаго, звідки владика Євстратій відбув на Батьківщину.

* * *

Сердечна подяка секретарю Вікаріату УПЦ КП в США та Канаді, настоятелю катедри святого апостола Андрія Первозванного в Блумінгдейл, (Іллінойс, США) протоієрею Віктору Полярному, клірику храму отцю Михаїлу Лещишину з дружиною, голові парафіяльного уряду пану Івану Яреську та всім членам парафіяльної управи, пані Марії Яресько з чоловіком і всім, хто долучився до організації та проведення архієрейського візиту.

Також подяка парафіяльній управі катедри святого апостола Андрія Первозванного та Українській американській федеральній кредитовій спілці «Самопоміч» за фінансову підтримку візиту.

Прес-центр Київської Патріархії

В Горохівському благочинні Волинської єпархії третя парафія вийшла із підпорядкування УПЦ МП і увійшла в лоно УЦП КП

Мудрим було рішення настоятеля храму святого князя Володимира села Стрільче отця Андрія Лотоцького, який вирішив не покидати свою паству, пам'ятаючи слова Спасителя: "Пастир Добрий душу свою покладає за овець. Я ж Пастир Добрий; і знаю Моїх, і знають Мене мої" (Ін. 10, 11). Отримавши благословення від митрополита

Луцького і Волинського Михаїла, о. Андрій продовжує своє служіння у с. Стрільче, Горохівського деканату УПЦ КП.

19 вересня Горохівський декан прот. Андрій Сидор у співслужінні духовенства району відслужив Божественну літургію у храмі с. Стрільче, привітав отця настоятеля і парафіян із знаменною подією. Нагадаємо, що за один місяць в одному лише Горохівському районі до лона УПЦ КП уже перейшли три парафії, які до цього часу були підпорядковані Московському Патріархату.

Підкреслимо, що усі коментарі від представників Московського Патріархату щодо насильницького захоплення парафій священиками Київського Патріархату, є неправдивими й вигаданими. Такі дії духовенства і парафіян Московського Патріархату є зрозумілими, оскільки ці люди навіть неправдою прагнуть зупинити процес переходу парафій до Київського Патріархату. Усі парафії, які перейшли до лона УПЦ КП приймали це рішення практично одногосно, усією громадою села шляхом відкритого голосування.

На Рівненщині громада на честь Нерукотворного образу Христа Спасителя УПЦ МП села Ходоси перейшла в юрисдикцію УПЦ Київського Патріархату

У суботу, 20 вересня 2014 р. відбулися збори громади на честь Нерукотворного образу Христа Спасителя у селі Ходоси Рівненського району Рівненської області. Під час зборів було ухвалено та проголосовано за вихід церковної громади з підпорядкування Української Православної Церкви Московського Патріархату та її перехід в юрисдикцію Української Православної Церкви Київського

Патріархату.

На підставі рішення парафіяльних зборів про перехід громади на честь Нерукотворного образу Христа Спасителя села Ходоси Рівненського району Рівненської області в юрисдикцію УПЦ Київського Патріархату, а також на її прохання, архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон прийняв зазначену парафію до складу Рівненської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Слід відзначити, що, коли громада разом із запрошеним духовенством Рівненської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату захотіла увійти до свого храму на богослужіння, їх не впустили завезені з інших парафій священнослужителі та прихильники Московського Патріархату, які застосували проти вірних сльозогінний газ та вогнегасники.

21 вересня 2014 року, в день свята Різдва Пресвятої Богородиці, у храмі була відслужена Божественна літургія, а напередодні - Всенічне бдіння. Святкові богослужіння були звершені собором духовенства на чолі з секретарем єпархіального управління та благочинним Рівненського благочиння протоієреєм Сергієм Лучаніним. За богослужінням, яке служилося українською мовою, підносились молитви за Україну, владу і військо. Віряни молились до Пресвятої Богородиці, щоб вона захистила своїм Покровом український народ від нашестя чужинців. В чергове наголошуємо, що жодної агітації за рішення переходу парафій з Московського в Київський Патріархат Рівненська єпархія УПЦ КП не проводила і не проводить. Парафіяни приймають їх добровільно і свідомо, оскільки вони втомилися від безглуздої пропаганди ідеї «руського мира», яку наполегливо проповідують вірні слуги патріарха Кирила і президента Путіна.

Під виглядом духовної єдності українцям нав'язується російська ідентичність і самосвідомість, як, наприклад, у XIX ст. така

ідентичність на основі слов'янства нав'язувалася полякам, а болгарам на основі єдності Церкви елліністична ідентичність нав'язувалася греками.

Теорія про «русский мир» є політичною концепцією, завдання якої – через структури Московського Патріархату сприяти відновленню політичного впливу російської держави на пострадянському просторі. Її просування Московським Патріархом є для нас черговим красномовним підтвердженням того, що відмова Московського Патріархату визнавати автокефалію Української Церкви має лише одну мотивацію – політичну, так само як політично вмотивованим є бажання будь-якою ціною зберегти владу Москви над Україною.

Через це духовенство Московського Патріархату, яке так старанно підтримує ці ідеї, повинно пам'ятати слова Священного Писання: «Горе пастирям, які пасли себе самих!... чи не стадо повинні пасти пастирі?... Ви їли жир і вовною одягалися, відгодованих овець заколювали, а стада не пасли. Слабких не зміцнювали, і хворої вівці не лікували, і пораненої не перев'язували, і вкраденої не повертали, і загубленої не шукали, а правили ними з насильством і жорстокістю... Тому, пастирі, вислухайте слово Господнє. Живу Я! – говорить Господь Бог; за те, що вівці Мої були залишені на розкрадання і без пастиря зробилися вівці Мої поживою всякого звіра польового, і пастирі Мої не шукали овець Моїх, і пасли пастирі самих себе, а овець моїх не пасли, – за те, пастирі, вислухайте слово Господнє. Так говорить Господь Бог: ось, Я – на пастирів, і стягну овець моїх від руки їх, і не дам їм більше пасти овець, і не будуть більше пастирі пасти самих себе, і вивергну овець Моїх із щелеп їхніх, і не будуть вони їжею їх» (Єз. 34:2-4,7-10). Таким чином священнослужителі УПЦ МП мають не забувати, що вони покликані Господом бути слугами у Його винограднику, а не бути його власниками (Мк.12:1-9). Бо горе тому пастирю, через якого спокушаються віруючі

та вчинки якого відвертають людей від Христа і Церкви!

Саме такою спокусою для вірних стала проповідь під час престольного свята у селі Ходоси, в якій «канонічний священник» із сусіднього села Великий Олексин закликав громаду до молитви за Путіна і «воинство русское». Після цих слів практично всі парафіяни вийшли з храму, а за кілька днів вирішили перейти у Київський Патріархат.

І тому, замість того, щоб неправдиво звинувачувати духовенство та вірних УПЦ Київського Патріархату в захопленні храмів, священнослужителі УПЦ МП краще б задумалися над своїми діями, які приводять до того, що паства втрачає довіру до свого пастиря та залишає його.

На Буковині два села перейшли до Київського Патріархату

У селах Мілієво та Кибакі Вижницького благочиння відбулися збори парафіяльних громад, які на порядку денному розглядали одне питання – про перехід під омофор Української Православної Церкви Київського Патріархату. Жителі цих сіл вирішили, що в ці важкі для країни часи вони мають бути разом з українською церквою, підтримувати стремління утворення єдиної помісної церкви. Звісно ж, на людей вплинули події на сході України та вороже ставлення російської держави до українців.

Парафіяльна громада храму Покрови Пресвятої Богородиці у селі Кибакі провела збори і демократичне голосування, відкрито, без таємних скриньок або бюлетенів. За перехід в лоно УПЦ КП проголосувало 95% учасників зібрання. І 13-ої неділі після П'ятидесятниці з благословення митрополита Чернівецького і Буковинського Данила у храмі Покрови Пресвятої Богородиці було звершено перше богослужіння новим настоятелем Олександром Фуштеєм.

В сусідньому великому селі Мілієво не обійшлося без суперечностей. Збори парафіян храму Прп. Параскеви Сербської були проведені ще кілька днів тому і результат показав – 90% людей прагнуть перейти під юрисдикцію УПЦ КП. Утім прихильники московського патріархату поставили під сумнів чесність голосування і вимагали проведення повторного голосування. Ще одні збори провели в неділю, 7-го вересня. На це, без сумніву історичне для села зібрання, прийшли понад чотириста православних села Мілієво. Голосування також було максимально відкритим і демократичним. За перехід до УПЦ КП проголосувало 388 людей. Це 90% парафіяльної громади, яка була присутня на зборах. Прихильники УПЦ КП відмовилися брати участь у голосуванні, бо бачили свою явну меншість.

Після встановлення справедливого результату православні села Мілієво з новим настоятелем – Миколою Зозулею, та з благословення митрополита Данила відслужили у храмі Прп. Параскеви Сербської молебень «За Україну».

Ще одна парафія УПЦ (МП) перейшла до Тернопільської єпархії УПЦ Київського Патріархату

По усій Україні все більше і більше парафіян Московського Патріархату переходять у Київський Патріархат. Ми це спостерігаємо по всій Україні, особливо на Заході. Багато людей бачать, що Українська Православна Церква підтримує, молиться з українським народом. Віряни хочуть належати до правдивої Української Церкви.

У селі Лішня Кременецького району Тернопільської області відбулися збори парафіяльної громади, які на порядку денному розглядали питання про перехід під омофор Української Православної Церкви Київського Патріархату. Жителі

цього села вирішили, що в ці дуже непрості для країни часи вони мають бути разом з Українською Церквою, прагнули до утворення єдиної Помісної Церкви, відповідно й зміцнивши цим державу. Архієпископ Тернопільський, Кременецький та Бучацький Нестор прийняв зазначену парафію до складу Тернопільської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На запрошення настоятеля і громади с. Лішня 14 вересня 2014 року 14-ту неділю після П'ятидесятниці архієпископ Тернопільський, Кременецький та Бучацький Нестор відвідав місцевий храм Св. Вмч. Димитрія Солунського, де очолив Божественну літургію. Владиці співслужили: настоятель храму прот. Андрій Любунь, благочинний Кременецького району прот. Володимир Буграк і насельник Свято-Юріївського монастиря на Вірлі свящ. Андрій. Також Його Високопреосвященство виголосив молитву за Україну та єдину церкву.

Першими, на церковному подвір'ї, свого архіпастиря зустріли парафіяни, які привітали владика Нестора та піднесли коровай. До храму прийшло багато вірян, які були задоволені та щасливі, що нарешті їхній храм та громаду можна довірити Українській Православній Церкві, яка по-справжньому вболіває та любить свій народ.

Тернопільська єпархія Української Православної Церкви Київського Патріархату завжди відкрита до діалогу та співпраці, яка нестиме мир, духовність та єдність державі та народу.

Ми хочемо, щоби всі непорозуміння між Церквами вирішувалися шляхом діалогу, а не через міжконфесійне протистояння. Сподіваємося до налагодження спілкування між православними в Україні, духовного єднання та спільної праці на користь України та її святої Православної Церкви.

Ірина Скоробагата
Прес-служба Тернопільської єпархії

БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ

В четверту болючу річницю відходу у вічність **бл.п. АНАТОЛІЯ ФАЛЬКО** настоятель Громади Святої Тройці, в Українській Православній Церкві Київського Патріархату, Бриджпорт, штат Конектікат, 7-го вересня 2014 року, прот. Олександр Двінятін звершив Божественну Літургію за спокій душі довголітнього Голови Громади бл.п. Анатолія Фалько.

В глибокому смутку залишилась родина покійного:

дружина Надія

дочка Людмила

син Володимир з дружиною Каті

внучки Меланія, Стефанія, Катруся, Наталія та праправнук Бенджамин.

Замість квітів на могилу покійного пересилаємо на нев'янучий вінок прес-фонду Інформаційного Бюлетня \$55 доларів.

ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ І ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ХРАМОВЕ СВЯТО ГРОМАДИ СВЯТОЇ СОФІЇ, ЧИКАГО

На запрошення Настоятеля і Громади Святої Софії 12-го жовтня 2014 року до храму прибув прот. Віктор Полярний з святими мощами Святої Великомучениці Варвари і очолив богослужіння в сослужінні прот. Олексієм Касперуком та настоятелем Громади ієреєм Петром Мазепою.

Прот. Віктор Полярний, після читання святого Євангеліє виголосив слідуєчу проповідь:

«В Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Христос серед нас!

Дорогі брати і сестри!

Сьогодні Громада Святої Софії відзначає Храмове Свято своєї Покровительки Святої Софії, яка в другому столітті жила в Римі. Свята Софію була вдовою і у неї були три дочки, що носили імена головних християнських чеснот: Віра, Надія і Любов. Будучи глибоко віруючою християнкою, Свята Софія виховала дочок в любові до Бога. Слух про приналежність до християнства цієї побожної родини дійшов до імператора, і він побажав особисто побачити трьох сестер і матір. Всі четверо з'явилися перед імператором і не боязливо сповідали віру в Христа, Який воскрес із мертвих і дає вічне життя всім віруючим в Нього.

Здивований сміливістю юних християнок, імператор відіслав їх до одного поганця і наказав переконати їх відректися від віри.

Проте всі аргументи і красномовство поганського наставника виявилися марними, і сестри християнки, що полум'яніють вірою, не змінили своїх переконань. Тоді їх знову привели до імператора Адріана, і він став наполегливо вимагати, щоб вони принесли жертву поганським богам.

«Я з радістю піду до любимого мого Господа Спасителя», - сказала свята Віра. Вона мужньо преклонила свою голову під меч і так віддала свій дух Богові. Молодші сестри Надія і Любов, натхненні мужністю старшої сестри, зазнали подібні муки і їм відсікли мечем голови. Святу Софію не піддали тілесним мукам, але прирекли її на ще сильніші душевні муки від розлуки із замученими дітьми. Страждальниця поховала чесні останки своїх дочок і два дні не відходила від їх могили. На третій день Господь послав їй тиху смерть і прийняв її багатостраждальну душу в небесні обителі. Свята Софія, зазнавши за Христа великі душевні муки, разом з дочками зарахована Церквою до лику святих.

Сьогодні у в цьому святому храмі ми маємо можливість прикластись до мощів Святої Великомучениці Варвари.

Свята Варвара жила в III столітті в місті

Іліополі Фінікійському. Її батько – Діоскор – був язичником, представником малоазійської аристократії при імператорі Максиміані.

Варвара відрізнялася особливою красою і була замкнута батьком у вежі для того, щоб приховати її від сторонніх очей. Вивчаючи навколишній світ, який було видно їй з вікон, свята Варвара прийшла до думки про наявність єдиного Творця. Коли батько, бажаючи її одружити, дозволив виходити з вежі, Варвара познайомилася з християнами Іліополя і прийняла хрещення.

Коли батько дізнався про релігію дочки, Варвару жорстоко кували: батожили воловими жилами, а рани розтирали волосяницею. Правитель міста Мартіан надав батьку право здійснити суд над дочкою, який і обезголовив святу. Діоскур і Мартіан отримали свою відплату, – вони обоє були спалені блискавкою. Разом зі святою Варварою була страчена свята Юліанія, яка відкрито оголосила себе християнкою під час тортур святої Варвари.

У VI столітті мощі Святої Великомучениці були перенесені в Константинополь. Як свідчить церковне передання, в 1108 році царівна Варвара Комніна, дочка візантійського імператора Олексія Комніна, перед від'їздом до Київської Русі попросила в дар у свого батька мощі. Її чоловік, великий князь Святополк Ізяславович, який роком раніше збудував у Києві кам'яну церкву, з почестями переніс до неї чудотворні мощі великомучениці і заснував Михайлівський Золотоверхий чоловічий монастир.

На початку XVIII століття київським митрополитом Іоасафом був складений акафіст святей великомучениці Варварі, який і до сьогодні співається перед її мощами.

Глибоко шанував святу Варвару гетьман Іван Мазепа, пожертвувавши для мощів срібну раку з помостом, обкладеним позолоченими срібними дошками.

Після зруйнування Золотоверхого Михайлівського монастиря в 1930-х роках мощі святої Варвари зберігаються у

Володимирському соборі в Києві.

В 2013 році Святіший Патріарх Філарет удостоїв Катедру Святого Андрія часткою мощів Святої Великомучениці Варвари.

17 грудня вся повнота Христової Церкви святкує день пам'яті Святої Великомучениці Варвари.

Святі Великомучениці Віра, Надія, Любов, Свята Софія і Великомученице Христова Варваро! Зібрані сьогодні в цьому Божественному храмі люди, молимося, щоб за допомогою ваших молитов, Господь Бог вислухав наші благання та подав нам милість і Божу благодать і завжди в здоров'ї перебуваючи ми славили Тройцю Єдиносущну і Нероздільну. Амінь».

Після Божественної Літургії священнослужителі відправили подячний молебень до Приснодіви Марії завершивши богослужіння багатолітнім Святійшому Патріарху Київському і всієї Руси-України Філарету, духовенству та всім вірним.

В переповненій церковній залі присутні насолджувалися смачними стравами та напитками приготовленими сестрицями Громади Святої Софії.

Слава Богу і Слава Україні!

НАШЕ ВЕЛИКЕ І ЩИРЕ СПАСИБІ!

Хочемо подякувати всім Вам за вашу жертвенність і заохочення до дальшої праці. Нехай Милосердний, Господь Бог, пошле Вам міцного здоров'я і всього найкращого у вашому житті. Завдяки Вам це вже є 340-е число нашого видання. Сердечно дякуємо жертводавцям на видавничий фонд "Інформаційного Бюлетня"

25,085 Марія і Іван Гнип

10,000 Надя і Юрій Федорів

4,560 Тереза і Стефан та *бл.п. Володимир*

3,095 Лідія Ємець Капустянська і *бл.п. Яків Ємець*

3,025 др. Володимир і **бл.п. Галина Король**
2,890 **бл.п. Люба і бл.п. Іван Заковоротний**
2,250 Лариса і **бл.п. Андрій Івашко**
2,160 Марія Савеленко Гнип
2,100 Надія і Олександр Северин
2,060 **бл.п. Віталій і бл.п. Катерина Шумаков**
2,030 Раїса і Євген Дикун
2,025 Марія Товстоп'ят
1,800 Ляля і **бл.п. Юрій Вибачинський**
1,725 Люба і **бл.п. Володимир Шипілка**
1,625 Катя і др. В'ячеслав Вестон
1,600 Тамара і Василь Дудка – Канада
1,590 Іванка і **бл.п. Іван Богданів**
1,405 Анна і Олег Федак
1,395 Галина і Олексій Воскобійник
1,350 Галина Чернь Паньків і Інна Момотюк
1,240 Галина і Петро Слюсаренко
1,230 **бл.п. Олена Зубенко**
1,175 Паша і Микола Таран
1,165 Мінодора і Анатолій Яцюк
1,135 Галина і др. Михайло Темник, Ольга і **бл.п. Микола Пайчук**
1,125 Оля Гнип Трущ і Григорій Гнип
1,150 Марія і **бл.п. Петро Салівон**
1,085 **бл.п. Галина Шевченко**
1,050 Валентина і **бл.п. Василь Косогор**, Марія Ярмоленко
1,025 прот. Георгій Ощавівський та п/м. Віра
1,010 Людмила і **бл.п. Петро Доброноженко**, Євгенія і **бл.п. Осип Головацький**
1,000 Марія і Віктор Одарченко
950 Ніна і Михайло Главчєф, **бл.п. Ліда** і Іван Безпалій, Валентина і Андрій Опанашук
930 Ярина і **бл.п. Віктор Лютій**
920 Галина і **бл.п. др. Михайло Воскобійник**
900 п/м. Поліна і **бл.п. прот. Григорій Крамаренко**, Марія і Петро Новик, Віра і Юрій Капустянські
860 Ольга і Василь Карпенко
856 Александра і Віктор Братків
850 Надія і **бл.п. Анатолій Фалько**, Лідія і др. Петро Шаєнко
850 Анна і **бл.п. Тихон Кульбіда**
840 Віра Самодіна
800 **бл.п. Антоніна** і Леонід Гусак, **бл.п. Стефан** і Тамара Фаберовська
780 «САМОПОМІЧ» Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка - Чикаго
775 Ольга і **бл.п. Юрій Вермонт**
770 Парафія Святої Тройці - Норт Роялтон, Огайо
760 **бл.п. Юрій Сиволап**
750 **бл.п. Людмила і бл.п. Євстахій** Мазяр
720 **бл.п. Таня і бл.п. Яків Сененко**
700 Ольга і Петро Матула, Надія Лотоцька, **бл.п. Леся і бл.п. Микола Дудка**
651 **бл.п. Катерина Васильченко**
650 Ольга Петрончак, Петро Корнієнко
610 Андрій Загура
605 **бл.п. Юрій Шеляк**
600 Ukrainian National Federal Credit Union - New York
570 **бл.п. п/м. Олена і бл.п. архєп. Степан Біляк**
560 Марія і Василь Кушнір
550 Леся Татарко
545 Євгенія Громницька
535 Марія і Микола Андріанів
525 **бл.п. Галина Білоус**
500 Стефан Матковський, **бл.п. Марія** і Михайло Сущенко, Марія і Василь Краснобрижий, Оля Лак, Наталія і Арнольд Бірко
480 Анна Боровик
475 Валентина і Микола Міщенко
470 Лідія Овечко, Сося Гавірко, п/м Валентина і прот. Віктор

Полярний
460 Александра і **бл.п. Михайло Габер**
450 Леся і **бл.п. Іван Мельник**, Валентина і Володимир Мантика
435 Іван і Сусана Білобронь
410 Марія і Василь Кушнір
400 Алла і бл.п. Ігор Черний, "О.Л.", Леся і Юрій Мацик, **бл.п. Олександра** і Василь Дорошенко
390 Елізабет і Микола Ляшенко
385 **бл.п. Анна і Петро Макуха**
375 Афанасія і Михайло Рачкевич
365 Віра і **бл.п. Василь Масланчук**
360 Наталка і **бл.п. Антін Угляр**
350 Микола Сороколіт, Лариса і др. Анатолій Вальков, Ліда і Тарас Кохно, Ольга Фрит
330 Любов і Борис Жура, Марія Кравець
325 Марія і Микола Барнай
305 Христя і Ярослав Верещак
300 Ярослав Сидоренко, Марія і Йосип Серна, Александер Власенко, Анна і Микола Кучеренко
275 Раїса і **бл.п. Валентин Кохно**
260 **бл.п. Ольга Басараб**
250 Галина і Роман Боднар, Архимандрит Питирим
240 Лілія і Григорій Гнип, Леся Марченко
230 Галина і **бл.п. Славо Лін**
220 Раїса Шлеґа
200 бл.п. Клавдія Люба і Василь Мирутенко, Рія і Петро Гнип, Леся і др. Теодор Костюк, Ліда і др. Василь Трухлий, Парафія Св. Михаїла, Юніондейл, Нью Йорк, Лідія Щербак, Тамара і **бл.п. Бруно Моске**, Іван Деркач, Надія і Володимир Сулим, Елеонора і Теодор Бабій, Іван Тищенко
180 Марія і Юрко Бурлій
175 Лариса і Стефан Андрусак-Ємець, Валентина і Віктор Бабанський, Ольга Федак
160 Ана Столець, Ізаура і Володимир Хремко
150 Раїса Мачула, Катерина і Василь Вільчинський, Елізабет і Юрій Ємець, Стефані і Валентин Ємець, Марія і Олександр Багнівський, Борис Кучинський, Віра і **бл.п. Василь Шеєць, бл.п. Софія Барусевич**
140 Марія Сулківська, Анна Грицик
135 Зінаїда і **бл.п. Віталій Гречнів**
110 Анна Снігач, Ніколас Забродський
100 Валентина Бунь, Парафія Святої Покрови-Фінікс, **бл.п. Іван Сірик**, Марія Антонишин, Петро і Наталія Буняк, Володимир і Ліда Коновал, Маруся і Іван Міщенко, Таня Гарбуз, Віра Кропівна, Добродійка Галина і прот. Ярослав Думанський, Ігор Яремкевич, Богдан Гальчак, Зіна Лупо, Леонід Клочко, Сося і Ендру Гаудер Одарченко, Наталія і **бл.п. Павло Коновал**, Іларіон Хейлик, Катерина О. Северин, Галя О. Северин-Вітінґ
95 Катерина і Микола Злиденний, Валентина і Іван Олійник 80 Михайло Дзвінка, Марія і Тоні Зулім
75 В'ячеслав Партикевич, Л. Мельник, Катерина Довбенко, Петро Кардаш, Раїса і бл.п. Василь Євтушенко, Віра Руденко, Магдаліна Кавшан
70 Зоя Филипович
60 Наталка Ортіз, Марія Лукасевич, Клара і Володимир Хомяк, Людмила і Андрій Задерей
55 Александра Медвідь
50 Сусана і Алберт Дідомізіо, Памела і Івась Яресько, Віра і Тоні Лаврішин, Роман Боднарук, Александер і Євгенія Тищенко, Рімма Івченко, Наталка Флендерс, Леонід Шаргородський, Василина Швейко, Дуся і Іван Швеєць, Люба і Яків Середа, Люба Ведмедик, Лілія Кіхєвка, Інна Врублівська,

Парафія Святого Андрія Первозваного в Блумінгдейлі відповідає за всі кошти друку і розповсюдження нашого видання.

Отже, просимо всі пожертви пересилати на вище подану адресу Вікаріату і Управа Громади Святого Андрія випише Вам відповідне поквитування. Зазначити, що пожертва призначена на Інформаційний Бюлетень. Виписувати чеки на:

St. Andrew Ukrainian Orthodox Church